

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017201086
Dátum vydania rozhodnutia: 03.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017201086.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobkyne: T. V., V. X, X., právne zastúpená: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 357194/2017 zo dňa 4. októbra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/34/2017-189 zo dňa 10. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/34/2017-189 zo dňa 10. júla 2018 z a m i e t a .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni úplnú náhradu trov kasačného konania na účet právneho zástupcu žalobkyne. O výške trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Bratislave po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 357194/2017 zo dňa 04.10.2017 a rozhodnutie Colného úradu Nitra (ďalej aj „colný úrad“) č. 118535/2017 zo dňa 07.02.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP.

2. Úlohou krajského súdu bolo posúdiť správnosť postupu a právnych záverov žalovaného a colného úradu pri vymeraní úroku z omeškania z oneskorene zaplatenej sumy dovoznej platby - colného dlhu vo výške 30.838,21 € (929.032,- Sk), ktorá bola žalobkyni oznámená rozhodnutím colného úradu zn. 7715-1-2001/1134 zo dňa 31.07.2001. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 04.10.2017 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie colného úradu č. 118535/2017 zo dňa 07.02.2017, ktorým vymeral žalobkyni úrok z omeškania vo výške 31.242,76 €. Žalovaný neuznal námietku žalobkyne

týkajúcu sa premlčania nároku colného úradu na vymeranie a vybratie úrokov z omeškania argumentujúc prerušením plynutia premlčacej lehoty v dôsledku úkonu colného úradu, ktorým bola výzva na predloženie súpisu majetku zn. 958/2010-6131/Se zo dňa 11.01.2010, doručená žalobkyni dňa 15.01.2010.

3. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný ani colný úrad vznesenú námietku premlčania nevyhodnotili správne. Premlčacia lehota na vymeranie úrokov z omeškania začala plynúť prvým dňom po splatnosti colného dlhu, pretože úrok z omeškania tvorí príslušenstvo cla a preto sleduje jeho právny osud. Právo vybrať a vymáhať nedoplatok sa v zmysle § 422 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. Colný zákon (ďalej len „zákon č. 238/2001 Z.z.“, alebo „colný zákon“) premlčuje uplynutím desiatich rokov od konca roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným, čo v posudzovanom v prípade znamená od 01.01.2002 do 31.12.2011. Krajský súd uviedol, že ustanovenie § 422 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z. pripúšťa predĺženie tejto lehoty v prípade vykonania úkonu smerujúceho k vybratiu alebo vymáhaniu nedoplatku, pričom tento možno vymáhať najneskôr do 20 rokov od konca roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným. Žalovaný a aj Colný úrad Nitra považovali za takýto úkon výzvu na predloženie súpisu majetku zn. 958/2010-6131/Se zo dňa 11.01.2010, ktorá bola žalobkyni ako účastníčke konania doručená dňa 15.01.2010. Krajský súd uviedol, že predmetnou výzvou colný úrad iba požiadal žalobkyňu o predloženie súpisu majetku v lehote 8 dní odo dňa doručenia, preto ju nebolo možné kvalifikovať ako úkon smerujúci k vymeraniu alebo vybratiu úrokov z omeškania v dôsledku oneskorenej úhrady colného dlhu. K takémuto úkonu mohol správny orgán pristúpiť kedykoľvek v priebehu omeškania žalobkyne a nečakať, kým bude colný dlh v plnej výške uhradený. Krajský súd dospel k záveru, že z administratívneho spisu nevyplýva, že by colný úrad do uplynutia premlčacej lehoty (31.12.2011) vykonal relevantný úkon smerujúci k vymeraniu alebo vybratiu úrokov z omeškania, preto bol colný úrad i žalovaný na vznesenú námietku povinný prihliadnuť (§ 422 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z.). V prípade, že by tak v súlade so zákonom urobili, rozhodovanie o žiadosti žalobkyne o upustenie od vybratia predmetných úrokov z omeškania by už bolo bezpredmetné.

2.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že výzvu na predloženie súpisu majetku zn. 958/2010-6131/Se zo dňa 11.01.2010 nemožno považovať za úkon smerujúci k vybratiu alebo vymáhaniu nedoplatku, ktorý má v zmysle § 422 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z. za následok prerušenie plynutia premlčacej lehoty.

6. Žalovaný poukázal na právne názory Najvyššieho súdu SR, vyslovené v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015 a 2Sžf/57/2012. Žalovaný konštatoval, že ak je úroku z omeškania v rámci zákona č. 238/2001 Z. z. priznaný rovnaký právny režim ako sume dovozných platieb (colnému dlhu), tak pri použití § 422 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. na právo vymerať úrok z omeškania by desaťročná premlčacia lehota začala plynúť 01.01.2002 a uplynula by 31.12.2011. Podľa názoru žalovaného výzva na predloženie súpisu majetku zn. 958/2010-6131/Se zo dňa 11.01.2010, doručená žalobkyni dňa 15.01.2010, sa podľa jej obsahu týkala colného dlhu oznámeného rozhodnutím colného úradu zn. 7715-1-2001/1134 zo dňa 31.07.2001 a vyvolávala tak právne účinky aj vo vzťahu k prípadným úrokom z omeškania, ktoré sledujú, bez ohľadu na okamih ich vymerania, právny osud istiny (colného dlhu, ktorý nebol zaplatený v zákonnej lehote). S ohľadom na právny názor Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že ak určitý právny úkon smerujúci k vybratiu alebo vymáhaniu nedoplatku spôsobí prerušenie plynutia premlčacej lehoty práva vybrať a vymáhať nedoplatok sumy dovoznej platby, tak tento právny úkon preruší aj plynutie premlčacej lehoty práva vymerať, vybrať a vymáhať úrok z omeškania vymeraný k oneskorene zaplatenej sume príslušnej dovoznej platby s ktorou sleduje rovnaký právny osud a právny režim.

7. Žalovaný uviedol, že výzva na predloženie súpisu majetku bola vydaná podľa § 71 ods. 5 zákona č.

511/1992 Zb., podľa ktorého správca dane môže pri rozhodovaní o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k predmetu vo vlastníctve daňového dlžníka alebo k pohľadávke dlžníka vyzvať daňového dlžníka, aby predložil súpis svojho majetku. Podľa právneho názoru žalovaného výzva colného úradu po právnej stránke jednoznačne smerovala okrem vybratia, resp. vymáhania sumy dovoznej platby aj k neskoršiemu vybratiu alebo k vymáhaniu úrokov z omeškania, ktoré boli po oneskorenej úhrade dovoznej platby vymerané, ktoré zdieľajú právny režim dovoznej platby a ktoré by bez vykonania úkonov smerujúcich k úhrade dovoznej platby nebolo možné vybrať. Žalovaný mal za to, že uvedený úkon spôsobil v zmysle § 422 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z. prerušenie plynutia premlčacej lehoty a od 01.01.2011 začala plynúť nová desaťročná premlčacia lehota.

3.

8. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobkyňa uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a vecne správny. Podľa názoru žalobkyne kasačná sťažnosť obsahuje identickú, prekonanú právnu argumentáciu žalovaného, uplatňovanú počas správneho súdneho konania i počas daňového (colného) konania.

9. Žalobkyňa nesúhlasila s argumentáciou žalovaného, v zmysle ktorej je výzva na predloženie súpisu úkonom, ktorý smeruje k neskoršiemu vybratiu alebo vymáhaniu úrokov z omeškania. Podľa názoru žalobkyne výzva nemohla mať za účel preverenie, či existuje akýkoľvek majetok, ktorým by colný úrad mohol v priebehu splácania colného nedoplatku žalobkyňou zabezpečiť splatenie úrokov z omeškania zriadením záložného práva k predmetu záložného práva vo vlastníctve žalobkyne alebo k pohľadávke žalobkyne a/alebo zistenie možností začatia vymáhania úrokov z omeškania v colnom exekučnom konaní, nakoľko predmetné úroky k colnému nedoplatku neboli v tomto čase vôbec vymerané a uložené. Z výzvy zároveň nevyplýva, že by sa akokoľvek týkala úrokov z omeškania, obzvlášť s prihliadnutím na skutočnosť, že konanie o úrokoch z omeškania v danom čase neprebiehalo. Žalobkyňa mala za to, že prvým úkonom smerujúcim k vymeraniu a vybratiu úrokov z omeškania k colnému nedoplatku bolo Oznámenie o začatí konania vo veci vymerania úrokov z omeškania. Lehota colného úradu na uskutočnenie akéhokoľvek relevantného úkonu smerujúceho k vymeraniu a vybratiu úrokov z omeškania k colnému nedoplatku uplynula dňa 31.12.2011 a právo colného úradu vykonať po tomto dátume akýkoľvek úkon smerujúci k vymeraniu a vybratiu úrokov z omeškania, prípadne začať správne konanie vo veci vymerania a vybratia úrokov z omeškania je bez právnej relevancie, nakoľko bolo premlčané a žalobkyňa vznesla námietku premlčania.

4.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

11. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

14. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

15. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva že Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 7715-1-2001-1134 zo dňa 31.07.2001 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť colný dlh vo výške 30.838,21 €, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.01.2002, splatným sa stalo dňa 13.08.2001. Dňa 11.02.2002 vydal colný úrad exekučnú výzvu č. 1/2002, ktorou vyzval žalobkyňu na zaplatenie colného nedoplatku. Dňa 01.08.2002 vydal colný úrad exekučný príkaz č. EX 1/2002, na základe ktorého boli na colný nedoplatok poukázané platiteľmi mzdy a iného príjmu žalobkyne sumy vo výške 16.551,03 €, žalobkyňa doplatila dobrovoľne sumu 14.287,18 €, čím bol nedoplatok colného dlhu dňa 21.03.2014 vyrovnaný.

16. Oznámením o začatí konania č. 1096131/1/260575 zo dňa 04.06.2014 oznámil colný úrad žalobkyni začatie konania vo veci vymerania úrokov z omeškania, ktoré vznikli oneskorenou úhradou colného dlhu. Rozhodnutím Colného úradu Nitra č. 1096131/1/304351/2014 zo dňa 02.07.2014 bol žalobkyni vymeraný úrok z omeškania vo výške 31.242,82 €. Po viacnásobných zrušeníach rozhodnutí colného úradu o vymeraní úrokov z omeškania odvolacím orgánom vymeral colný úrad rozhodnutím č. 118535/2017 zo dňa 07.02.2017 žalobkyni úrok z omeškania vo výške 31.242,76 €, ktoré na základe odvolania žalobkyne žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 357194/2017 zo dňa 04.10.2017 potvrdil.

17. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/34/2017-189 zo dňa 10.07.2018, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

18. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

19. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 238/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.04.2004, ak suma dovozných platieb alebo vývozných platieb nebola zaplatená v určenej lehote, colný úrad vymeria z nezaplatennej sumy dovozných platieb alebo vývozných platieb úrok z omeškania, ktorý je príslušenstvom dovozných platieb alebo vývozných platieb. Úrok z omeškania nesmie byť nižší ako úrok podľa § 325.

20. Podľa § 412 ods. 1 veta prvá zákona č. 238/2001 Z. z., ak colný úrad nepovolil dlžníkovi niektorý zo spôsobov uľahčenia platenia sumy dovoznej platby alebo vývoznej platby uvedených v § 414 až 417, suma dovoznej platby alebo vývoznej platby je splatná v lehote 10 dní odo dňa, keď colný úrad oznámil jej výšku dlžníkovi; to neplatí, ak colný úrad colný dlh dlžníkovi neoznamoval (§ 410 ods. 2).

21. Podľa § 421 ods. 2 písm. a) zákona č. 238/2001 Z. z., colný úrad môže od vybratia úroku z omeškania upustiť, ak by vybratie úroku vzhľadom na situáciu dlžníka bolo pre dlžníka spojené s vážnou ujmom.

22. Podľa § 422 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z., právo vyberať a vymáhať nedoplatok sumy dovoznej platby alebo vývoznej platby sa premlčuje uplynutím desiatich rokov od konca roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným.

23. Podľa § 422 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z., ak sa vykoná úkon, ktorý smeruje k vybratiu alebo k vymáhaniu nedoplatku podľa odseku 1, začína plynúť nová premlčacia lehota uplynutím roka, v ktorom bol dlžníkovi tento úkon oznámený. Nedoplatky možno vymáhať najneskôr do 20 rokov od konca roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným.

24. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, na premlčanie sa prihliadne len vtedy, ak to dlžník namieta, a iba v rozsahu uplatňovanej námietky.

25. Podľa ods. 6 citovaného ustanovenia, úkonom na vymáhanie nedoplatku je aj písomná upomienka na zaplatenie sumy dovoznej platby alebo vývozej platby doručená dlžníkovi.

26. Podľa § 429 zákona č. 238/2001 Z.z., colný orgán môže na zabezpečenie svojej pohľadávky zriadiť k veciam a právam dlžníka a ručiteľa colné záložné právo. Na colné záložné právo sa použijú ustanovenia o daňovom záložnom práve^{60b}) rovnako.

27. Podľa § 71 ods. 1 veta prvá zákona č. 511/1992 Zb., správca dane môže rozhodnúť o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k predmetu záložného práva vo vlastníctve daňového dlžníka alebo k pohľadávke daňového dlžníka.

28. Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane je oprávnený na účely podľa odseku 1 vyzvať daňového dlžníka, aby predložil súpis svojho majetku. Daňový dlžník je povinný tejto výzve v určenej lehote vyhovieť.

29. Podľa § 82 ods. 1 písm. c) zákona č. 511/1992 Zb., správca dane môže vykonať daňovú exekúciu predajom hnutelných vecí.

30. Podľa § 84 zákona č. 511/1992 Zb., predmetom daňovej exekúcie sú hnutelné veci vrátane ich súčasti a ich príslušenstva (ďalej len „hnutelné veci“) vo vlastníctve alebo v spoluvlastníctve daňového dlžníka, ručiteľa, poddlžníka alebo inej osoby, ak tak ustanovuje tento zákon.

31. Podľa § 84a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., v daňovej exekučnej výzve správca dane zakáže daňovému dlžníkovi nakladať s vecami, ktoré sú v nej uvedené alebo ktoré budú spísané.

32. Podľa § 84a ods. 2 veta prvá zákona č. 511/1992 Zb., daňová exekučná výzva sa doručí daňovému dlžníkovi do vlastných rúk najneskôr pri súpise hnutelných vecí (§84b).

33. Podľa § 84b ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., súpis hnutelných vecí vykoná správca dane pri doručení daňovej exekučnej výzvy. Spíšu sa predovšetkým veci, bez ktorých sa daňový dlžník môže najľahšie zaobísť a ktoré možno ľahko preniesť, uschovať a predať. Súpis hnutelných vecí môže správca dane vykonať aj opakovane.

5.

34. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

35. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

36. Kasačný súd zdôrazňuje, že premlčanie sa definuje ako uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný

subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na svoju konštantnú judikatúru (napr. 2Sžf/57/2012 z 18. septembra 2013, 5Sžf/52/2014 z 22. marca 2016, 2Sžf/57/2012 z 18. septembra 2013, 6Sžf/19/2016 z 21. marca 2018) zdôrazňuje, že povinnosť platiť úroky z omeškania, vyplývajúca z vedľajšieho (akcesorického) administratívneho právneho vzťahu, nemôže trvať dlhšie, než trvá hlavný záväzok, pretože uplynutím premlčacej doby sa právo premlčí ako celok. Úrok z omeškania tvorí príslušenstvo cla, a preto úrok sleduje právny osud cla.

38. V prejednávanej veci najvyšší súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že premlčacia lehota na vymeranie colného nedoplatku a úrokov z omeškania uplynula dňom 31.12.2011. Sporným v danej veci zostalo posúdenie spôsobilosti výzvy colného úradu na predloženie súpisu majetku žalobkyne zn. 958/2010-6131/Se zo dňa 11.01.2010, doručenej žalobkyni dňa 15.01.2010, prerušiť plynutie premlčacej lehoty práva vymerať, vybrať a vymáhať úrok z omeškania vymeraný k oneskorene zaplatenej sume príslušnej dovoznej platby.

39. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že premlčacia lehota na vymeranie úrokov z omeškania začala plynúť prvým dňom po splatnosti colného dlhu a právo vybrať a vymáhať colný nedoplatok a úroky z omeškania sa v zmysle § 422 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. premlčalo uplynutím desiatich rokov od konca roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným, t.j. 31.12.2011. Námietku žalovaného, týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia výzvy colného úradu na predloženie súpisu majetku žalobkyne zo dňa 11.01.2010 ako relevantného právneho úkonu smerujúceho k vybratiu alebo vymáhaniu nedoplatku, ktorý spôsobil prerušenie plynutia premlčacej lehoty práva vybrať a vymáhať nedoplatok sumy dovoznej platby a zároveň prerušenie plynutia premlčacej lehoty práva vymerať, vybrať a vymáhať úrok z omeškania vymeraný k oneskorene zaplatenej sume príslušnej dovoznej platby, vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú.

40. Kasačný súd v tejto súvislosti dodáva, že zmyslom premlčania je prispievať k právnej istote právnych vzťahov a stimulovať veriteľa (či je ním subjekt súkromného práva alebo orgán verejnej moci) k včasnému uplatneniu jeho práv. V prípade nárokov orgánov verejnej moci premlčanie (tak ako aj preklúzia) znižuje možnosť svojvoľných zásahov do právnej sféry fyzických a právnických osôb. Zásahy orgánov verejnej moci do súkromnej sféry sú v zásade takmer vždy limitované plynutím času. Ako správne konštatoval žalovaný, zákon č. 238/2001 Z.z. neobsahoval právnu úpravu premlčania alebo zániku práva vymerať úrok z omeškania, preto na vymáhanie v colnom exekučnom konaní a na iné úkony súvisiace s vymáhaním v znení zákona č. 199/2004 Z. z. účinnom v čase vydania výzvy na predloženie súpisu majetku postupoval podľa osobitného predpisu (poznámka pod čiarou č. 63), ktorým bol zákon č. 511/1992 Zb.

41. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že nie každý úkon orgánu verejnej správy môže spôsobiť prerušenie plynutia premlčacej lehoty. V danom prípade, musí byť úkon colného úradu v rámci vyberania a vymáhania colného dlhu a zároveň vymerania a vybratia úroku z omeškania, týkajúceho sa dlžnej sumy dovoznej platby relevantným bodom, aktívne pôsobiacim na tento proces. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je v zmysle § 422 ods. 6 zákona č. 238/2001 Z. z. takýmto úkonom písomná upomienka na zaplatenie sumy dovoznej platby alebo vývozej platby doručená dlžníkovi. Ako žalovaný v kasačnej sťažnosti uviedol, výzva na predloženie súpisu majetku bola vydaná podľa § 71 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb., podľa ktorého správca dane môže pri rozhodovaní o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k predmetu vo vlastníctve daňového dlžníka alebo k pohľadávke dlžníka vyzvať daňového dlžníka, aby predložil súpis svojho majetku. Daňový dlžník je povinný tejto výzve v určenej lehote vyhovieť. Vychádzajúc zo skutkového stavu v danej veci, keď na základe výzvy colného úradu v zmysle § 71 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. a odpovede žalobkyne na výzvu nedošlo k rozhodnutiu colného úradu o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k predmetu záložného práva vo vlastníctve žalobkyne alebo k pohľadávke žalobkyne (§ 71 ods. 1), k vydaniu exekučnej výzvy (§ 84a ods. 1) a k súpisu hnutelných vecí colným úradom (§ 84b ods. 1), ktoré

možno považovať za kvalifikované úkony colného úradu pre prípadné zriadenie záložného práva, nemožno samotnú výzvu na predloženie súpisu majetku považovať za úkon spôsobilý prerušiť plynutie premlčacej lehoty a určiť jej nový začiatok. Ak dôjde k premlčaniu hlavného právneho vzťahu (colného dlhu), nemôže sa tento právny následok uplynutia času nevzťahovať i na úroky z omeškania, ak povinný subjekt vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k úrokom z omeškania, preto bol colný úrad i žalovaný na žalobkyňou vznesenú námietku premlčania prihliadnuť.

5.

42. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 461 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti, pretože konanie pred finančnými orgánmi nebolo súladné so zákonom a krajský súd postupoval preto vecne správne, keď zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

43. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP). Úspešnému žalobcovi voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.